"Overweging" 3e zondag na Pasen.

Evangelie volgens Lucas 24,13-35

1.Op de dag dat het graf van Jezus leeg werd aangetroffen
gingen twee van de leerlingen op weg naar een dorp dat Emmaüs heet
en zestig stadie van Jeruzalem verwijderd ligt.
Ze spraken met elkaar over alles wat er was voorgevallen.
Terwijl ze zo met elkaar in gesprek waren,
kwam Jezus zelf naar hen toe en liep met hen mee,
maar hun blik werd vertroebeld, zodat ze hem niet herkenden.

Verdriet kan blind maken.
Verdriet kan alle hoop teniet doen.
Wanneer je een dierbare verliest, kan het leven alle glans verliezen; ben je blind voor de mooie dingen van het leven. Wanneer je zo door verdriet bent overmand, kun je soms de mens naast je niet verdragen; wil je je verdriet koesteren. Je geloof kan dan (even) een stevige knauw krijgen….
Kunnen wij – als Jezus – met mensen blijven oplopen, bij hen blijven in al hun verdriet?

(even stil)

2.Jezus vroeg hun: 'Waar lopen jullie toch over te praten?'
Daarop bleven ze somber gestemd staan.
Een van hen, die Kleopas heette, antwoordde:
'Bent u dan de enige vreemdeling in Jeruzalem
die niet weet wat daar deze dagen gebeurd is?'

waarvoor zijn wij blind? Waar kijken wij, zonder echt te zien?
Weten wij wat er allemaal gebeurt in de wereld? In Gaza? In Sudan? In Amerkika? In Libanon? In Rusland? In Oekraïne? In Ter Apel? In Heerlen?
Het leed en onrecht in de wereld kan ons zo overspoelen, dat we het soms niet meer kunnen of willen aanzien. Het vergt moed om onrecht echt onder ogen te zien…

(even stil)

3.Jezus vroeg hun: 'Wat dan?'
Ze antwoordden: 'Wat er gebeurd is met Jezus uit Nazareth,
een machtig profeet in woord en daad in de ogen van God en van het hele volk.
Onze hogepriesters en leiders hebben hem ter dood laten veroordelen en laten kruisigen.
Wij leefden in de hoop dat hij degene was die Israël zou bevrijden,
maar inmiddels is het de derde dag sinds dit alles gebeurd is.
Bovendien hebben enkele vrouwen uit ons midden ons in verwarring gebracht.
Toen ze vanmorgen vroeg naar het graf gingen, vonden ze zijn lichaam daar niet
en ze kwamen zeggen dat er engelen aan hen waren verschenen.
De engelen zeiden dat hij leeft.
Een paar van ons zijn toen ook naar het graf gegaan
en troffen het aan zoals de vrouwen hadden gezegd, maar Jezus zagen ze niet.'

Hoe staat het met onze idealen? Met ons geloof? In welke hoop leven wij?
Durven wij blind te geloven en ons leven toe te vertrouwen aan de Eeuwige, aan God?
Veel vluchtelingen hebben gezien hoe mensen gemarteld of gedood werden vanwege hun ideaal, vanwege hun geloof of geaardheid. Zien wij hun leed?
Veel vluchtelingen kwamen naar Europa in de hoop hier veiligheid en een beter leven te vinden. Zijn zij nog welkom? Zijn er ook voor hen engelen, die hun leven weer leefbaar maakt?

(even stil)

4.Toen zei Jezus tegen hen: 'Hebt u dan zo weinig verstand en bent u zo traag

van begrip dat u niet gelooft in alles wat de profeten gezegd hebben?
Moest de Messias al dat lijden niet ondergaan om zijn glorie binnen te gaan?'
Daarna verklaarde hij hun wat er in al de Schriften over hem geschreven stond,
en hij begon bij Mozes en de Profeten.

Durven wij onze geschiedenis onder ogen te zien? Ook de minder fraaie kanten? En ervan te leren? Zoals excuses maken voor het slavernij-verleden.
En leren we ook van de positieve momenten, om er moed uit te putten?
Hebben de Bijbelse verhalen nog zeggingskracht in onze tijd en leefwereld, die zo totaal anders is als 2000 jaar geleden en tegelijkertijd zo oer menselijk en gelijk….: want 'wat gij niet wilt dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet'. Kunnen we elkaar helpen om het verleden ook goede plek te geven?

(even stil)

5.Ze naderden het dorp waarheen ze op weg waren.
Jezus deed alsof hij verder wilde reizen.
Maar ze drongen er sterk bij hem op aan om dat niet te doen en zeiden:
'Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag loopt ten einde.'
Hij ging mee het dorp in en bleef bij hen.
Toen hij met hen aan tafel aanlag, nam hij het brood, sprak het zegengebed uit,
brak het en gaf het hun.
Nu werden hun ogen geopend en herkenden ze hem.

Ze gaan zien, die twee vrienden. Ze herkenden Jezus.
Waaraan kunnen wij Jezus herkennen anno 2026? Ook wij hebben verhalen; ook wij breken het brood met elkaar; ook wij kunnen Jezus ontmoeten in de ontmoeting met mensen, die eenzaam zijn, die verloren lopen, die door ziekte of armoe niet kunnen meedoen met het gewone sociale leven; we ontmoeten ze hier dichtbij in Heerlen; of horen ervan via tv of andere media…Maar soms hebben we iemand nodig die onze ogen hiervoor opent. Durven we dat toelaten?

(even stil)

6.Maar toen verdween hij uit hun ogen.
Daarop zeiden ze tegen elkaar: 'Brandde ons hart niet
toen hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?'
Ze stonden op en gingen meteen terug naar Jeruzalem,
waar ze de elf en de anderen aantroffen, die tegen hen zeiden:
'De Heer is werkelijk uit de dood opgewekt en hij is aan Simon verschenen!'
De twee leerlingen vertelden wat er onderweg gebeurd was
en hoe hij zich aan hen kenbaar had gemaakt door het breken van het brood.

Ze gaan zien, die twee, hun hart brandde; ze werden geraakt door wat Jezus deed en zei; en ze keerden terug. Als je gaat zien, dan keer je om; dan kan je leven een andere, een nieuwe wending krijgen. Als je geloof zo'n grote inspiratiebron kan worden, dan kan dat tot troost en vertrouwen leiden, maar ook je een opdracht geven: om niet alleen te kijken, maar ook te zien; om opmerkzaam te zijn voor wat op je pad komt; om opmerkzaamheid voor wat er in de wereld gebeurd en op te staan voor medemenselijkheid.
Dat het zo moge zijn. amen.